

Thánh Kinh Thần Học

(www.thanhkinhthanhoc.net)

Vấn đề độc thần

Lê Anh Huy

1- Giới thiệu:

Trên các trang nhà điện tử, hoặc trong một số sách vở, tài liệu, và phim ảnh của Hồi Giáo thường có câu này làm đầu:

"Không có thần nào đáng để thờ ngoài Allah, và Muhammed là sứ giả của Người."

Câu này cho chúng ta thấy rằng Hồi giáo là **tôn giáo độc thần** (chỉ thờ một thần), như Do Thái Giáo và Cơ Đốc Giáo. Người Do Thái và Cơ Đốc nhân thờ chung một Thần, và Thần đó là duy nhất. Đó là Thiên Chúa có tên là YHWH (Đấng Tự Hữu và Hằng Hữu), đã mạc khải chính mình lần đầu tiên cho Môi-se. Cơ Đốc Nhân, khác với **đa số** người Do Thái, còn tin rằng Đức Chúa Jesus Christ chính là Đấng Mê-si đã được các tiên tri trong Cựu Ước báo trước. Ngài chính là YHWH giáng thế làm người để chuộc tội cho nhân loại. Ở đây chúng ta tô đậm chữ **đa số** vì vẫn có một thiểu số người Do Thái tin nhận Đức Chúa Jesus là Đấng Mê-si tiêu biểu là cộng đoàn Cơ Đốc nhân Do Thái sau đây [1]. (Điều này trái với lời tuyên truyền của những người chống Chúa và Thánh Kinh là **toàn** dân Do Thái chối bỏ Đức Chúa Jesus). Chúng ta cũng biết rằng chỉ có một Thiên Chúa sáng tạo và ngự trị toàn vũ trụ mà thôi. Như vậy, có thể nào chúng ta dùng phép suy diễn để đi đến kết luận rằng vì người Do Thái, Cơ Đốc nhân và người Hồi Giáo cùng thờ Độc Thần, đều là tác giả của vũ trụ, nên Allah là YHWH là một?

Câu *"Không có thần nào đáng để thờ ngoài Allah..."* thật có ma lực rất mạnh vì nhiều Cơ Đốc Nhân tin rằng Allah cũng chính là YHWH, là Đấng Thật và Một, đáng tôn thờ. Họ cũng tin Thánh Kinh là một mạc khải, và Quran là một mạc khải khác của cùng một Đức Chúa Trời. Những người tin như vậy đã trúng độc kế của Satan.

Cơ Đốc nhân là những ai đã được tái sinh bởi quyền năng của Thánh Linh Đức Chúa Trời bằng sự tuyên nhận sự chết chuộc tội của Đức Chúa Jesus, và sự phục sinh của Ngài để ban sự sống lại và sự sống đời đời cho cá nhân họ (Giăng 11:25-26). Cơ Đốc nhân là những người có mang dấu vết, ấn chứng, và tên của Chúa trong tâm thần, linh hồn và thể xác cho đến đời đời. Cuộc sống và đức tin của CDN xoay quanh nhân vật tên là Jesus thành Na-ra-xét, mà cuộc đời của Người đã được các môn đồ, là những người đã sống với Ngài, ăn với Ngài, trông thấy Ngài chết, từ bỏ Ngài, chứng kiến Ngài phục sinh, và đã trở lại làm chứng cho Ngài cho tới chết, ghi chép lại. Ngoài ra, những sự kiện xảy ra trong cuộc đời của Đức Chúa Jesus, kể cả sự chết của Ngài, đã ứng nghiệm trọn những lời tiên tri báo trước cả ngàn năm.

Tuy nhiên, có một ấn bản thứ hai về nhân vật Jesus. Hơn 600 năm sau Thiên Chúa giáng sinh, Mohammed tuyên bố rằng Allah mạc khải cho ông những "huyền nhiệm" mới được ông ghi chép lại trong sách Quran. **Nếu Allah chính là Đức Chúa Trời của Thánh Kinh, là Đấng YHWH và nếu Quran là một mạc khải nữa từ Đức Chúa Trời thì hai Jesus này phải hoàn toàn giống nhau, vì chỉ có một Thiên Chúa, là Đấng "hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi!" (Hê-bơ-rơ 13:8).**

2- Đối chiếu Thánh Kinh và Quran:

Để có câu trả lời cho vấn đề này, chúng ta hãy đối chiếu Thánh Kinh và Quran xem thử hai cuốn sách này có nói về một chân lý hay không. Vì Chúa Jesus là trọng tâm của đời sống CDN, chúng ta lấy Chúa làm trọng tâm của sự bàn luận này.

2.1- Y-sác và Ích-ma-ên:

Đức Chúa Jesus của Thánh Kinh, theo gia phả trong sách Ma-thi-ơ và Lu-ca, là con cháu của Áp-ra-ham theo phần xác. Áp-ra-ham sinh ra Y-sác, và Y-sác sinh ra Gia-cốp. Y-sác là con của YHWH hứa cho Áp-ra-ham và Sa-ra khi ông bà đã quá già không thể sinh sản nữa. Sự ra đời của Y-sác là một phép lạ, là biểu tượng cho sự giáng thể của Đức Chúa Jesus. Để thử đức tin của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời bảo ông đem dâng Y-sác làm của lễ thiêu cho Ngài (Sáng Thế Ký 22:1-2). Vì hoàn toàn đặt niềm tin vào Đức Chúa Trời, là Đấng đã ban cho mình một người con trai khi mình không thể sinh sản nữa, Áp-ra-ham vâng theo lời phán truyền của Ngài. Tuy nhiên, vào giây phút cuối cùng, khi Áp-ra-ham đưa cao tay cầm dao sắp giáng xuống để kết liễu sinh mạng của con một yêu dấu mình thì Đức Chúa Trời đã ngăn Áp-ra-ham lại, và sẵn sàng cho ông một con chiên đực để tế thay Y-sác (Sáng 22:13). Nhờ vào đức tin mãnh liệt đó, Áp-ra-ham mới được gọi là cha của đức tin (Rô-ma 4:16). Con đường gia phả Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp kéo đến Đa-vít và Đức Chúa Jesus thuộc về giòng dõi của lời hứa của Chúa và đức tin của con người.

Trong khi đó, Quran lại bảo rằng chính Ích-ma-ên là người Áp-ra-ham dâng lên cho Allah, chứ không phải Y-sác [2]. Chúng ta biết rằng Ích-ma-ên là con "xác thịt" của Áp-ra-ham và A-ga. "Xác thịt" là vì bà Sa-ra vì nghĩ rằng mình đã quá già (gần 90 tuổi) không thể có con được, nên mới ra kế cho ông Áp-ra-ham, xúi ông lấy người hầu mình là A-ga và có con với cô để nối giòng. Mặc dù Đức Chúa Trời vẫn ban phước cho Ích-ma-ên, chương trình cứu rỗi của Ngài cho nhân loại phải diễn ra theo ý của Ngài, chứ không phải theo ý của loài người. Vì vậy, đường gia phả Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp, đến Đa-vít, và Chúa Jesus, là giòng qua đó Đức Chúa Trời dùng chương trình cứu rỗi nhân loại. Cho nên chúng ta thấy rất nhiều lần, Thánh Kinh nhắc đi nhắc lại cụm chữ: **"Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, Đức Chúa Trời của Gia-cốp..."** Ba người này tạo thành một đường gia phả của lời hứa và từ đây lời hứa cứu rỗi của Đức Chúa Trời diễn tiến theo đúng ý định của Ngài. Đường Áp-ra-ham, Ích-ma-ên là đường xác thịt do ý muốn và tội lỗi của con người.

Thánh Kinh cho chúng ta biết rằng cái trí xác thịt là kẻ thù của Thiên Chúa (Rô-ma 8:7). Thật đúng vậy. Vì sự hấp tấp xác thịt của ông bà Áp-ra-ham và Sa-ra nên mới có giải pháp xác thịt. Hậu quả là sản sinh ra một Ích-ma-ên xác thịt để tạo một lỗ hổng cho Satan, là kẻ thù của Thiên Chúa, dấn chân vào gậy trở ngại cho giòng dõi của lời hứa. Có Ích-ma-ên mới có thêm một đường gia phả nữa, để tranh chiến với đường gia phả của lời hứa. Vì Satan luôn luôn muốn cho bằng Thiên Chúa, nên nếu Thiên Chúa mạc khải chương trình của Ngài qua Thánh Kinh, thì Satan cũng dựng ra một Quran, dùng lại những tên người và địa danh trong Thánh Kinh, nhưng đổi đi một số chi tiết quan trọng, bẻ cong đi lẽ đạo của Đức Chúa Trời, để làm mù lòng nhân loại. Vì vậy mới có 1.8 tỉ người đạo Hồi đang sống trong gong cùm của Satan, chống nghịch lại lẽ thật của Đức Chúa Trời, mà cứ tưởng mình đang thờ Thiên Chúa. Vì vậy mà có những CDN nhẹ dạ tin rằng vì Hồi giáo, Do Thái Giáo, và Cơ Đốc Giáo có cùng có một "cha đức tin" là Áp-ra-ham nên chúng ta phải là anh em và tôn thờ cùng một Chúa!

2.2- Đức Chúa Jesus:

Jesus của Hồi Giáo là một người xác thịt, không có thần tính. Mặc dù được gọi là tiên tri, nhưng trong lịch sử loài người, "tiên tri" Jesus của Hồi giáo có địa vị còn kém hơn Muhammed, vốn là một người thô tục, hiếu chiến, nói nhiều lời [3,4]. Trong khi Thánh Kinh dạy rằng Đức Chúa Jesus đã chịu đóng đinh trên thập giá vì tội lỗi nhân loại, Quran lại bảo

rằng không có ai giết Jesus hết, và Allah đã cất Jesus lên trời [5]. Chúng ta biết rằng mục đích duy nhất của Đức Chúa Jesus khi giáng thế là để chịu chết cho nhân loại. Nói chệch đi chân lý này là kết quả của công việc xúi xiểm của Satan. Vì vậy khi môn đồ Phi-e-rơ, vì tình cảm yếu đuối của con người nói rằng Chúa không chết đâu, thì lập tức Chúa mắng: "Satan, hãy lui ra!" (Ma-thi-ơ 16:23). Đấng là Phi-e-rơ thương cảm cho Chúa. Nhưng là Cơ Đốc nhân, chúng ta không thể tội nghiệp cho Chúa mà cho rằng Ngài không thể chết vì bàn tay của loài người được. Chúng ta tưởng rằng tội nghiệp cho Ngài là làm ơn cho Ngài. Đức Chúa Trời không cần ai tội nghiệp và làm ơn cho mình hết. Ngài chịu chết vì yêu thương nhân loại và vì Ngài là Đấng Công Nghĩa. Nếu không có máu Chúa đổ ra để chuộc tội cho nhân loại thì sẽ không có sự tha thứ tội (Hêbơơ 9:22). Nếu không có sự tha thứ chuộc tội thì toàn thể nhân loại sẽ xuống hỏa ngục, đời đời xa cách Chúa và sự vinh hiển của quyền phép Ngài (Rô-ma 3:23, Rô-ma 6:23, II Têsalônica 1:9). Do đó, Đức Chúa Jesus của CDN là Chúa của sự Giải Phóng, còn "tiên tri" Jesus của Hội Giáo là sứ giả của hỏa ngục.

3- Vấn đề độc thần:

Ba tôn giáo độc thần không nhất thiết thờ cùng một thần. Chúng ta được Chúa cho biết vào thời cuối, **Christ Giả** sẽ vào đền thánh Giê-ru-sa-lem và nhận mình là Đức Chúa Trời (II Tê-sa-lo-ni-ca 2:4). Nó sẽ bắt toàn bộ nhân loại đóng dấu ấn của nó trên tay phải hoặc trên trán (Khải Huyền 13:16). Ai không qui phục **Christ Giả** thì phải chịu sự bắt bớ, giết hại. Điều này sẽ xảy ra trong 3 năm rưỡi sau của 7 năm Đại Nạn. Khi đó nhân loại sẽ chia làm hai: Một nhóm thờ Satan, còn nhóm kia thờ Thiên Chúa. **Hai "tôn giáo" này cùng là độc thần cả, nhưng hai thần này không phải là một.** Tương tự như vậy, Allah và Đức Chúa Trời YHWH không phải là một thần như nhiều người lầm tưởng. Điều làm cho chúng ta kinh sợ về Hội Giáo vì qui tính của nó: Hội giáo là kết quả của sự mạc khải của một đấng trong cõi linh. Trong cõi này chỉ có hai thể lực: một là Đức Chúa Trời, hai là Satan. Tuy Satan qui quyết nhưng vẫn có điểm yếu, nhờ vào đây chúng ta nhận diện nó khá dễ dàng. **Đó là Satan tự nhận mình là Đức Chúa Trời**, nhưng công việc của nó là sự bắt chước thô kệch của công việc kỳ diệu của Đức Chúa Trời, Chúa chúng ta.

4- Kết luận:

Vì Jesus của Quran hoàn toàn khác với Đức Chúa Jesus của Thánh Kinh, nên hai cá nhân này phải là hai người khác nhau. Vì vậy, hai cuốn kinh sách - Thánh Kinh của Cơ-đốc giáo, và Quran của Hội giáo cũng phải khác nhau. Nói cách khác, chúng không thể cùng là một mạc khải từ Đức Chúa Trời. Do đó, **Allah không phải là Đấng YHWH, Đức Chúa Trời của Thánh Kinh.** Quran, công trình của Satan, bắt chước Thánh Kinh một cách thô kệch với mục đích đánh lừa nhân loại.

Tài liệu tham khảo:

1- <http://www.beth-messiah.org/>

2- Quran

[37:102] When he grew enough to work with him, he said, "My son, I see in a dream that I am sacrificing you. What do you think?" He said, "O my father, do what you are commanded to do. You will find me, GOD willing, patient."

[37:103] They both submitted, and he put his forehead down (to sacrifice him).

[37:104] We called him: "O Abraham.

[37:105] "You have believed the dream." We thus reward the righteous.

[37:106] That was an exacting test indeed.

[37:107] We ransomed (Ismail) by substituting an animal sacrifice.

[37:108] And we preserved his history for subsequent generations.

[37:109] Peace be upon Abraham.

[37:110] We thus reward the righteous.

[37:111] He is one of our believing servants

3- Lê Anh Huy, "Một Nghiên Cứu Về Hồi Giáo,"
http://www.prayers4vn.net/biensoan/read_qd.asp?Article_ID=62

4- Lê Anh Huy, "Những Sự Kiện Về Muhammed,"
<http://thanhkinhthanhoc.net/tkth/?q=node/41>

5- Quran

[4:156] That they rejected Faith; that they uttered against Mary a grave false charge; And because of their disbelief and of their speaking against Mary a tremendous calumny; And for their unbelief and for their having uttered against Marium a grievous calumny.

[4:157] That they said (in boast), "We killed Christ Jesus the son of Mary, the Messenger of Allah";- but they killed him not, nor crucified him, but so it was made to appear to them, and those who differ therein are full of doubts, with no (certain) knowledge, but only conjecture to follow, for of a surety they killed him not:- And because of their saying: We slew the Messiah, Jesus son of Mary, Allahs messenger - they slew him not nor crucified him, but it appeared so unto them; and lo! those who disagree concerning it are in doubt thereof; they have no knowledge thereof save pursuit of a conjecture; they slew him not for certain.

And their saying: Surely we have killed the Messiah, Isa son of Marium, the messenger of Allah; and they did not kill him nor did they crucify him, but it appeared to them so (like Isa) and most surely those who differ therein are only in a doubt about it; they have no knowledge respecting it, but only follow a conjecture, and they killed him not for sure.

[4:158] Nay, Allah raised him up unto Himself; and Allah is Exalted in Power, Wise; - But Allah took him up unto Himself. Allah was ever Mighty, Wise. Nay! Allah took him up to Himself; and Allah is Mighty, Wise.